

Sygn. akt XVII AmE 167/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Brzozowska
Protokolant –	sekr. sądowy Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 02 marca 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o ustalenie odpowiedzialności solidarnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 03 sierpnia 2022 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Brzozowska

Sygn. akt XVII AmE 167/22

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 02 marca 2023 r.

Decyzją z dnia 03 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki działając na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) i art. 115 oraz art 107 § 1 i 2 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 poz. 1540, z późn. zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.) orzekł o solidarnej odpowiedzialności (...) sp. z o.o., jako komplementariusza spółki (...) sp. z o.o. spółka komandytowo- akcyjna wraz ze Spółką:

1. za zaległą karę pieniężną wymierzoną spółce (...) Sp. z o. o. spółka komandytowo - akcyjna, decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 01 września 2016 r. nr: (...) w wysokości 500 000 zł. (słownie: pięćset tysięcy złotych);

2. za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej wskazanej w pkt 1 naliczane od dnia 30 września 2020 r. do dnia wydania niniejszej decyzji w kwocie 84 630 zł (słownie: osiemdziesiąt cztery tysiące sześćset trzydzieści złotych).

Odwołanie od decyzji wniosła (...) sp. z o.o. wnosząc o jej uchylenie w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie art. 107 k.p.a. poprzez niewskazanie w treści osnowy decyzji sposobu dobrowolnego jej wykonania.

Ponadto w treści uzasadnienia odwołania podniesiono, że wobec (...) sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna nie było prowadzone postępowanie egzekucyjne. Administracyjny organ egzekucyjny odmówił wszczęcia takiej egzekucji, zatem de facto nie została podjęta żadna próba wyegzekwowania zaległości od faktycznego dłużnika.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 1 września 2016 roku nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12a w związku z art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn.) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w B., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), orzekł:

1. że (...) Sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w B., posiadający numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), wykonywał działalność określoną w art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, bez wymaganej koncesji;

2. za działania opisane w pkt 1 wymierzył przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w B., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), karę pieniężną w wysokości 500 000 zł (słownie: pięćset tysięcy złotych).

Podstawę wydania tej decyzji stanowił przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.) w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą bez wymaganej koncesji.

Dowód: decyzja z dnia 01 września 2016 r. k. 1-5 akt administracyjnych.

Od decyzji odwołanie złożyła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo - akcyjna z siedzibą w B., zaskarżając ją w całości.

Odwołanie to wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20 marca 2019 r. wydanego w sprawie o sygn. akt XVII AmE 167/16 zostało oddalone w całości.

Apelacja od powyższego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 września 2020 r. w sprawie o sygn. akt XVII AGa 506/19.

Tym samym decyzja z dnia 1 września 2016 roku nr (...) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki stała się prawomocna z dniem 15 września 2020 r.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20 marca

2019 r. wraz z uzasadnieniem k. 7-14 akt administracyjnych,

wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 września 2020 r. wraz z uzasadnieniem k. 15 – 24 akt

administracyjnych.

Pismem z dnia 13 maja 2021 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wezwał (...) sp. z o.o. spółkę komandytowo – akcyjną do uregulowania zobowiązania wynikającego z decyzji z dnia 1 września 2016 roku nr (...).

Dowód: wezwanie z dnia 13 maja 2021 r. k. 27-27 akt administracyjnych

Pismem z dnia 16 czerwca 2021 r. (...) sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna wniosła o umorzenie w całości należności, alternatywnie o umorzenie części należności, rozłożenie na raty lub odroczenie terminu zapłaty.

Powyższy wniosek został pozostawiony przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki bez rozpoznania.

Dowód: wniosek z dnia 16 czerwca 2021 r. k. 23-31 27 akt administracyjnych

zawiadomienia z dnia 06 października 2021 r. k. 4227 akt administracyjnych

Pismem z dnia 14 października 2021 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ponownie wezwał (...) sp. z o.o. spółkę komandytowo – akcyjną do uregulowania zobowiązania wynikającego z decyzji z dnia 1 września 2016 roku nr (...)

Dowód: wezwanie z dnia 14 października 2021 r. k. 44-45 akt administracyjnych

Wobec braku dobrowolnej spłaty zaległości w dniu 13 kwietnia 2022 r. przeciwko spółce został wydany tytułu wykonawczy nr (...).

Dowód: tytuł wykonawczy z dnia 13 kwietnia 2022 r. k. 68-69 akt administracyjnych

Pismem z dnia 20 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki został zawiadomiony przez Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego W., iż ten działając jako organ egzekucyjny nie przystąpił do egzekucji z uwagi na to, że sytuacja majątkowa zobowiązanego nie dawała możliwości wyegzekwowania należności.

Postanowienie w tym zakresie zostało wydane w dniu 20 maja 2022 r.

Dowód;: zawiadomienie z dnia 29 kwietnia 2022 r. k. 72-73 akt administracyjnych

postanowienie z dnia 20 maja 2022 r. k. 88-89 akt administracyjnych

Komplementariuszem (...) sp. z o.o. spółka komandytowa akcyjna z siedzibą w W. (dawniej B.) jest (...) spółka z organiczną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Dowód: odpis z KRS nr (...) k. 75-87 akt administracyjnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach administracyjnych, mając na uwadze normę art. 229 i 230 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawie bezspornym był fakt objęcia (...) sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna zobowiązaniem pieniężnym wynikającym z decyzji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 01 września 2016 r. znak (...). Podstawę wydania tej decyzji stanowił przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.) w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą bez wymaganej koncesji. Nie było nadto kwestionowane, że w/w spółka w dniu 15 grudnia 2021 r. została wezwana do wykonania obowiązku zapłaty tej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu jej niezapłacenia w terminie, jakkolwiek nie została ona uregulowana. Skutkowało to wydaniem w dniu 13 kwietnia 2022 r. tytułu wykonawczego nr (...), celem przymusowego wyegzekwowania zaległości. Pismem z dnia 29 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki został nadto poinformowany, że Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego W. nie przystąpił do egzekucji z uwagi na to, że sytuacja majątkowa zobowiązanego nie dawała możliwości wyegzekwowania należności.

Poza sporem było również, że (...) sp. z o.o. jest komplementariuszem zobowiązanej (...) sp. z o.o. spółki komandytowo – akcyjnej.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 7a. ustawy Prawo energetyczne w sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 przepisu, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 68 § 1-3. Z kolei na mocy art. 115 Ordynacji podatkowej komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo-akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi współnikami za zaległości podatkowe spółki.

Treść przywołanego przepisu wskazuje, że odpowiedzialność osoby trzeciej (tu komplementariusza spółki) za zaległości spółki komandytowo – akcyjnej, jako podatnika solidarnie z tą spółką, jest odpowiedzialnością wynikającą z przepisów ustawy. Oznacza to, że odpowiedzialności tej nie kreuje decyzja właściwego organu. Decyzja ta odpowiedzialność jedynie potwierdza. Podstawą odpowiedzialności na gruncie przywołanego przepisu jest bowiem sam fakt bycia komplementariuszem spółki, niezależnie od tego, czy spółka w ogóle ma swój majątek i niezależnie od tego, czy egzekucja z majątku spółki jest możliwa. Co więcej odpowiedzialność ta zachodzi niezależnie od tego, czy podmiotowi trzeciemu można przypisać winę w odniesieniu do powstania zaległości. Również stopień zaangażowania w działalność spółki nie ma wpływu na orzekanie o odpowiedzialności.

Wobec treści podniesionych w odwołaniu zarzutów podkreślić należy, że z przywołanej normy art. 115 Ordynacji podatkowej nie wynika, że postępowanie związane z orzeczeniem o odpowiedzialności komplementariusza może być wszczęte jedynie wówczas, gdy w stosunku do spółki wykazano bezskuteczności egzekucji. Przepis ten statuuje jedynie zasadę solidarnej odpowiedzialności komplementariusza spółki. Nie można zatem z tego przepisu wyprowadzać żadnych wniosków co do przedwczesności orzeczenia w niniejszej sprawie o odpowiedzialności odwołującego.

Sąd wskazuje nadto, że odpowiedzialności z art. 115 Ordynacji podatkowej nie można utożsamiać z odpowiedzialnością przewidzianą w art. 116 tej ustawy tj. odpowiedzialnością członków zarządu. Tylko bowiem w tym wypadku odpowiedzialność solidarna warunkowana jest bezskutecznością egzekucji z majątku spółki. Natomiast w przeciwieństwie do odpowiedzialności członków zarządu spółek kapitałowych, przesłanką odpowiedzialności komplementariusza spółki osobowej nie jest bezskuteczność egzekucji. Z treści art. 115 ustawy nie wynika jakiegokolwiek uzależnienie orzeczenia o odpowiedzialności od wyniku egzekucji prowadzonej wobec spółki (zob. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 maja 2016 r. sygn. akt I FSK 111/15, opubl. Legalis nr 1470657, z dnia 10 kwietnia 2014 r. sygn. akt I GSK 843/12 Legalis nr 1327914).

Jeżeli natomiast chodzi o drugi zarzut odwołania dotyczący naruszenia art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (DZ. U. 2018, poz. 2096 ze zm., dalej też k.p.a.) poprzez niewskazanie w treści osnowy decyzji dobrowolnego wykonania decyzji, Sąd wskazuje co następuje.

W myśl art. 107 k.p.a. § 1 decyzja administracyjna zawiera:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej;
- 2) datę wydania;
- 3) oznaczenie strony lub stron;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji;

9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego - pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Sąd przychylił się do stanowiska pozwanego, że zestawienie powyższego przepisu z treścią decyzji z dnia 03 sierpnia 2022 r. wskazuje, że decyzja ta zawiera wszystkie wymagane prawem elementy.

Natomiast z treści przywołanego przepisu art. 107 k.p.a. strona odwołująca wyprowadziła zarzut, iż decyzja pozbawiona jest pełnego rozstrzygnięcia, gdyż nie daje informacji co do działań, jakie powinna podjąć odwołująca się spółka. Zarzut ten okazał się niezasadny.

Sentencja decyzji administracyjnej, zwana rozstrzygnięciem, wyraża rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego przypadku, w kontekście określonych okoliczności faktycznych i materiału dowodowego (wyr. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 15 października 2009 r., sygn. akt II SA/Ol 741/09, Legalis). Jej treść wyrażać musi administracyjnego obowiązek określonego zachowania lub konkretyzuje określone uprawnienia adresata. Rozstrzygnięcie musi być przy tym sformułowane w taki sposób, ażeby możliwe było następnie wykonanie decyzji dobrowolnie lub z zastosowaniem środków egzekucji administracyjnej (zob. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 15 marca 2007 r. sygn. akt II SA/Kr 891/04, opubl. Legalis nr 103212, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 28 września 2009 r. sygn. akt II SA/Gl 9/09, Legalis nr 270226). W ocenie Sąd rozstrzygnięcie decyzji z dnia 03 sierpnia 2022 r. czyni zadość tym wymaganiom. Z jego treści w sposób jednoznaczny wynika, że (...) sp. z o.o. jako komplementariusz (...) sp. z o.o. spółki komandytowo – akcyjnej ponosi wraz z tą spółką odpowiedzialność solidarną za zaległą karę pieniężną. Osnowa decyzji zawiera przy tym wskazanie wysokości należności głównej, jak i odsetek za zwłokę. Obejmuje ona zatem wypowiedź o obowiązku odwołującej spółki, jakim jest ponoszenie odpowiedzialności solidtarnej za oznaczone co do wysokości zobowiązania pieniężne spółki osobowej, której jest komplementariuszem.

Sąd wskazuje nadto, że wyliczenie przedstawione w art. 107 k.p.a. nie obejmuje obowiązku poinformowania strony o sposobie dobrowolnego wykonania obowiązku objętego jej treścią. Jednakowoż zaskarżona decyzja zawiera w swej treści takie pouczenie udzielone w zw. z art. 109 § 1 i art. 47 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, wskazujące że strona powinna wnieść zaległą należność wraz odsetkami za zwłokę w terminie 14 dni na wskazany rachunek bankowy. Zauważyć przy tym trzeba, że jedynie z praktyki organów wynika, że pouczenie o terminie płatności zobowiązania zawierane jest w decyzji ustalającej tę wysokość. Nie ma natomiast przepisu, który nakazywałby umieszczanie w decyzji takiego pouczenia (zob. Etel Leonard (red.), Ordynacja podatkowa. Komentarz. Tom I. Zobowiązania podatkowe. Art. 1-119zzk, Opublikowano: WKP 2022, Brolik Jacek i in., opubl. system Lex, Ordynacja podatkowa. Komentarz, wyd. V Opublikowano: LEX 2013, Ordynacja podatkowa. Komentarz red. prof. UŁ dr hab. Adam Mariański, 2023, opubl. system Legalis).

Powyżej przedstawione argumenty prowadziły do oddalenia odwołania.

W pkt II wyroku orzeczono o o kosztach procesu mając na uwadze jego wynik. Podstawę rozstrzygnięcia stanowił art. 98, 99 i 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 14 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

16.03.2023 r.

SSO Małgorzata Brzozowska

Sygn. akt XVII AmE 167/22

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

SSO Małgorzata Brzozowska